

muZeul poeziei nescrise

stam cu ana blandiana de vorbă
pe un vis lung stăteam amândoi cu picioarele
atârându-se în gol ca în niște butuci
ai nerostirii – de frică

vorbeam despre poeți ratați de spaimă
vorbeam despre culorile nopții
și din când în când din gurile noastre
străfulgera câte-o stea căzătoare

mi-a spus că fusese prizonieră zilei
- era foarte frumoasă – ca la razele röntgen
i se vedea în trup poezia – poezia nescrisă
neapucată încă de coarne
ne-ncarcerată în sâmburii vorbeii

o întrebam și cu întrebările mele
o trăgeam mai aproape
să mă străbată și pe mine razele ei
ca printr-o țigla spartă să-și treacă în mine
nebulia

însă ea și-a strecurat mâna prin umărul meu
și cu stăpânirea de sine a unei femei care știe ce face
mi-a apucat inima de ureche
și-a dus-o într-o disciplină a tăcerii
apoi într-una a rostirii
de parcă cu copilul de mână
curajul vizita fără grabă
muzeul poeziei
al poeziei nescrise
...de frică!

nod în papură

mi-am luat inima-n dinți
altă mâncare de pește
– ce să zic –
atât de repede
m-a trecut fiorul dureros al curajului
că nici nu mai știu ce gust are
hai ia-ți inima-n dinți și
mai fă-o o dată
până ți se-nfig în ea
dinții memoriei
de nu mai pot fi cariați niciodată
(se auziră din prăpăstiosul suflet
ceva ecouri)

acum stau cu sufletul la gură
până-mi crește la fiecare ureche
câte-o floare

steaua de cursă lungă

ea curge spre miezul înțeleșului ei
capturată de ochi
sub pleoapa închisă
luminoasă sintaxă spre dicționar
spre delta tălmăcirii
cu note de subsol
spre marea poveste din ea

știi,
avem în noi nu doar praful de stea
(viață mobilă neștersă)
...ai în tine steaua însăși
cursă acolo în toți anii tăi
în care-ai primit-o
inspirată, mestecată,
inhalată și sorbită
a cărat cu ea lumea ei
devenind prin amestec
lumea ta...